

ikke derved kommer til at veie over 3 Kvint — Nøglens Vægt ikke medregnet. Sa det er jo i Grunden i postalfst Henseende akkurat det Samme, som der staar i den nuværende Lovs § 3. Det er ogsaa der tilladt at indlægge et Brev i et saadant Adressbrev, naar Brevet ikke derved kommer til at veie over 3 Kvint; men fordi det er tilladt at indlægge et saadant Brev i et Adressbrev, er det ikke dermed sagt, at det er tilladt frit at indlægge det. Det er lige saa lidt nu som før tilladt. Jeg foreslaar derfor at indføre, at for Adressbreve gives ingen særskilt Betaling, da det er lige nødvendigt efter den Affattelse, Forslaget fit i Formiddags nu som før at beholde den gamle Bestemmelse for Klarheds Skyld. — Med Hensyn til § 15 under Nr. 23 udenfor Listen, har jeg en særlig Grund til at stille det, og det er for det Første den — det er et Underændringsforslag til Ministerens Forslag til § 15. Som det staar i den høitærede Ministers Forslag under Nr. 50 til § 15, bliver det den eneste Bestemmelse, af dem, som nu skulde vedtages, hvor der henvises til gjældende Bestemmelser i den gamle Lov hvilket ogsaa vil ses af Forslaget under Nr. 59 til § 30, idet der der er nødvendiggjort en Indskudsætning: „ifr. dog nærværende Lovs § 15 sidste Stykke.“ Det forekommer mig, at det er ikke formelt rigtigt, at naar man nu vil lave en Lov, der overflødiggjør den gamle, da at vedtage en Bestemmelse, hvor man dog henviser til et Punkt i den gamle. Og nu skal jeg yderligere bemærke, at denne Henvendelse er 3 Linier i Ministerens Forslag plus $\frac{1}{2}$ Linie i Forslaget under Nr. 59 altsaa $3\frac{1}{2}$ Linier, men De ville se, at mit Forslag er kun 4 Linier. I Blods vinder man altsaa kun $\frac{1}{2}$ Linie ved hele denne Historie. Det var altsaa det Formelle. Nu er der kun en lille Indbending imod mit Forslag tilbage fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Hedemann), men jeg antager, at naar det ærede Medlem har hørt mig, vil han i det Mindste indvendig tage sit Forslag tilbage. Det ærede Medlem mente, at det ikke var klart, fordi Civillisten og de appanagerede Medlemmer af Kongehuset ikke skulde have nogen Portoudgift paa Grund af Foranstaltninger ved Postfrihedens Ophævelse. Saaledes lyder den nuværende

Lov. (Indenrigsministeren: Den Gang!) De have det vedvarende. Det er de samme Medlemmer, og der er ikke Andre, der kunne komme i Betragtning. De, der ere appanagerede siden, have ingen Portofrihed havt, men om den gjælder heller ikke denne Bestemmelse. For dem, der ingen Portofrihed have havt, gjælder Bestemmelsen ikke. Men det staar i den nuværende Lov, at den nuværende Konges Civilliste saavel som de nuværende appanagerede Medlemmer af Kongehuset skal der hvedes fuld Erstatning efter Regning for de Portoudgifter, som de have havt i Anledning af Portofrihedens Ophævelse. De have havt, og de have, saa længe den nu regjerende Konges Civilliste bestaar, fremdeles Portoudgifter som Følge af Foranstaltningen til Portofrihedens Ophævelse; thi de maa selv udrede Porto'en for alle deres Forsendelser, men tidligere gif deres Postforsendelser gratis, saa den Indbending hører inger Steder hjemme, det er en vedvarende Bestemmelse for de Paa-gjældende. For dem, der i 1871 mistede Portofriheden er det en vedvarende Bestemmelse, saa længe de staa under de samme Forhold, og denne vedvarende Bestemmelse er udtrykt i den nuværende Lov og skal fremdeles ind i den nye efter den meget ærede Ministers Forslag om, at de enten skulle have godtgjort efter Regning, eller efter Overenskomst paa Grundlag af indsamlet Erfaring have det fastsat i en samlet Sum. Disse to Punkter har jeg sammenbraget til et og indført den gjældende Bestemmelse, og saa have vi jo i selve Loven det, vi ellers skulde lede efter i den gamle Lov i Henhold til den under Nr. 59 foreslaaede § 30. Hvad er dette: „§ 15 sidste Stykke?“ Vi see efter i nærværende Lov og ere lige kloge, for saa skulle vi lede Bestemmelsen op i Loven af 1871 for at finde det der. Vot for at spare en halv Linie! — Min anden Underændring til § 15 under Nr. 24 udenfor Listen glædede det mig, at den ærede Ordfører saa bestemt har tiltraadt — forøvrigt tilligemed andre — fordi jeg tror, at der vilde komme Tilfælde af urigtig Forstaelse, hvis det skulde fortolkes efter Ordene. Jeg antager nu nok, at den høitærede Minister vilde fortolke det efter Meningen og Hensigten med Forslaget, saa at det ikke vilde indeholde videre Bænk-